

[Undervisningsministeren.]

ovennævnte fordelingslovs tilskudsordning, hvorefter der ydes et lærerlønstilskud på 90 pct. af skolens udgifter til lærerlønninger samt et tilskud på 90 pct. af statsskolernes bruttoudgift pr. time bortset fra udgiften til lærerlønning samt fra udgiften til forrentning og afskrivning.

Ved forslaget tilskudsordning opnås således ensartede tilskudsforhold for private og kommunale gymnasieskoler. Ligesom der ved lov nr. 187 af 5. juni 1959 om stats-tilskud til private eksamensberettigede realskoler uden for København, Frederiksberg og Gentofte blev tilvejebragt nogenlunde ensartede tilskudsforhold for de under loven hørende private realskoler og de kommunale realskoler.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, vil dets gennemførelse ikke medføre nogen forhøjelse af statens faktiske tilskudsudgifter, hvilket heller ikke skulle være fornødent efter den ved tilskudsloven af 1959 stedfundne forhøjelse af tilskuddene til de private gymnasieskoler.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Forslag til lov om statstilskud til private studenterkursus, som jeg dernæst har den ære at fremsætte for det høje ting, tilsigter at tilvejebringe økonomisk ligestilling mellem de private gymnasieskoler og de private studenterkursus.

Den for de private statsanerkendte studentereksamenskursus gældende lov af 24. maj 1948 bygger på en yderst kompliceret tilskudsordning, der i hovedtræk går ud på følgende:

Der tillægges hvert kursus et beløb svarende til halvdelen af kursusets samlede faktiske bruttoudgifter med fradrag af den samlede udgift til lønninger m. v. til kursusets leder og lærere, hvorhos der beregnes for hver ugentlig time på vedkommende kursus 33 $\frac{1}{3}$ pct. af den gennemsnitlige bruttoudgift pr. ugentlig time i det pågældende finansår ved driften af samtlige af stat og

kommune drevne gymnasieskoler i København, Frederiksberg og Gentofte kommuner.

Tilskuddet til et kursus må i intet tilfælde overstige kursusets virkelige nettoudgifter, ligesom det samlede tilskud til et kursus aldrig pr. ugentlig time må overstige 40 pct. af den nævnte gennemsnitlige bruttoudgift pr. time ved driften af offentlige gymnasieskoler i hovedstadskommunerne.

I tilskudsfastsættelsen indgår i øvrigt fordelingen af det i lovens § 4, stk. 4, nævnte rådighedsbeløb, der ved tillægsbevillingsloven for finansåret 1952-53 er fastsat således, at der af restnettounderskuddet ved et kursus ydes dette et yderligere tilskud på 25/26 heraf.

Ønsket om at forlade denne tilskudsordning skyldes ikke blot, at ophævelse af den storkøbenhavnske refusionsordning ved lov af 10. juni 1960 har medført, at grundlaget for beregning af tilskud, der bygger på bruttoudgiften pr. time ved driften af offentlige gymnasieskoler, er bortfaldet, men også de betydelige administrative vanskeligheder, der er knyttet til beregningen af tilskuddet.

Hertil kommer, at den bestående tilskudsordning er utilstrækkelig til dækning af kursernes udgifter, da ordningen medfører, at kurserne har et konstant udækket nettounderskud på i hvert fald 1/26 af dette, og at kursernes økonomi som følge heraf er yderst anstrengt.

Som erstatning for det hidtidige beregningsgrundlag er der her som i lovforslaget vedrørende de private gymnasieskoler anvendt fordelingslovens tilskudsordning, hvorefter der ydes et lærerlønstilskud på 90 pct. af skolens udgifter til lærerlønninger samt et tilskud på 90 pct. af statsskolernes bruttoudgift pr. time bortset fra udgiften til lærerlønninger samt fra udgiften til forrentning og afskrivning.

Som det fremgår af bemærkningen til lovforslaget, viser en beregning foretaget på grundlag af private studenterkursus'